

скытѣ врата, ако дѣтето е женскы полз: Три-
кратно като са покланя до земаѣ, съ молитвы
свършва посвещеніето мѣ на Триличнаго Бога.
Празднува, христіаны, св. Църква приносаніето
на Господа нашего І. Христа въ храма и Него-
вото посветаваніе на Бога, — събытіе важно и
твърдѣ знаменателно. Защото всако събытіе въ
живота на Спасителя е необходимо нѣжно за
нашето спасеніе. Прилично е и намъ, като възпо-
мѣнѣваемъ посветаваніето на І. Христа на Бога,
да възпомѣнемъ и нашето посветаваніе на Бога.
Като принесли насъ на Господа Бога, въ първыи ни
възрастъ, ный не смы можали тогавъ да вник-
немъ и разсждамы, за какво сж ни были при-
несли въ храма; но сега, когато по молитвытѣ
на св. Църква, Богъ ны е отрастилъ, и вразд-
милъ, безъ сзмѣніе длжны смы да си пояснимъ
смысла на священныа обрадъ, който е свърши-
ла надъ насъ въ дѣтинството ни св. Църква.

Ный смы посветены на Господа Бога като
сззданіа на своя Творецъ и сзздатель, като
дѣца на своя отецъ. Ный смы са покланали
на Господа Бога предъ вратата на храма, въ
срѣдата мѣ, и предъ жертвенника, за знаменіе
че свършено ще сѣдимъ, презъ сичкыа си жи-
вотъ, Богъ Триличномъ — Отцъ, Сынъ и Св. Дхъ.
Свършили смы това поклоненіе на св. Трѣица въ
храма, на таквози мѣсто, въ което Богъ особно
присѣтствова съ своѣта благодать, и за знаме-
ніе че христіенина презъ сичкыа си животъ е